

DE BLAA DRENGE

LIVAWEEL

DE BLAA DRENGE★

Oberst Barsøe
Johs. Meyer

Eva Kristoffersen
Karen Lykkehus

Engel
Knud Heglund

Zimmermann
Schjølter Linck

Lya Swanson
Helga Frier

Henrik Brandt
Sigfr. Johansen

Iscenesat af George Schnéevoigt
Manuskript af . Paul Sarauw og Fleming Lyngé
Musik af Kai Normann Andersen
Sangteksterne af Børge og Arvid Müller
Dansene arr. af. Holger Bjerre
Optaget af A/s Nordisk Tone-Film
Eneret A/s Kinografen

Herman Sander
Svend Bille

Ragna
Nina Kalckar

Rektor Elmquist ..
Robert Schmidt

Frk. Osterhammel
Mathilde Nielsen

Jens
Ib Schønberg

Gymnastik- og Naturhistorielærerinde — Ryttergeneral — Sylvia Grøn

LIVA WEEL

DE BLAA DRENGE

SYLVIA GRØN
er Gymna-
stik- og Naturhistorie-
lærerinde i Elmquists
Skole i en stor dansk
Provinsby. — I mange Aar har hun troligt
passet sin Gerning, uden at det har slidt paa
hendes gode Humør og uden at Provinslivets
Smaatskaarenhed har præget hendes lige-
fremme, sunde og menneskelige Karakter.

En Gang i fjerne Tider har hun haft et

Kærlighedseventyr. Hun tabte sit Hjerte til
den flotte Løjtnant BARSØ og havde Grund
til at tro, at han ogsaa elskede hende. Men
en skønne Dag tabte han sit Hjerte til en
anden Kvinde, og siden har der ikke været
Rum for Kærlighed i hendes Liv. Hun passer
troligt Arbejdet i den daglige Trædemølle, og
det eneste, der hæver hende op over Hverdags-
livet, er en sværmerisk Kærlighed til alt, hvad
der hedder Teater. Hun er Stamgæst i Teatret,
naar det besøges af de forskellige Turnéer,
og en særlig Forkærlighed nærer hun for
HERMAN SANDER, en af Provinsens fej-
rede Førsteskespillere.

Sylvia er ikke nogen særlig Ynder af sine
Kolleger paa Skolen. Det er hovedsagelig
smaatskaarne Lektierperere. Den eneste Und-
tagelse er den unge Sanglærer, HENRIK
BRANDT, en frisk og sympatisk, ung
Mand, hvis inderlige Haab det er engang
at skabe sig et Navn som Komponist.
Han har — inspireret af Byens flotte
Dragonregiment — skrevet en Operette
»DE BLAA DRENGE«, men foreløbig
hviler den i hans Skrivebordsskuffe efter

Kammerat, vær en Mand —
 Kammerat, vær en Mand! Du skal vise, hvad du kan.
 Det er dig, vi venter paa. Kammerat, er du klar?
 Ikke no'et med Hya'beha'r. Der er meget du skal naa.
 Alverden den raaber i blandet Kor de berømte Ord:
 I Nat skal Slaget staa! Kammerat, vær en Mand!
 Du skal vise, hvad du kan, det er dig, vi venter paa.

Aah, hvor jeg, ih, hvor jeg, uh, hvor jeg vil
 Et lille Kys eller to, det maa der til.
 Aah, hvor jeg, ih, hvor jeg, uh, hvor jeg vil!
 Mit Ho'de finder du her, kælent paa skraa.
 Aah, hvor du, ih, hvor du, uh, hvor du maa!
 Det haster, det haster.
 Et's paa en anden Øjne jeg kaster.
 Et lille Kys eller to, det maa der til.
 Aah, hvor jeg, ih, hvor jeg, uh, hvor jeg vil!

Farvel —
 Alt, hvad I kan faa, før jeg drager bort,
 er et lille, kort Farvel.
 Det, som var mit Liv, hver, som var min Ven,
 siger jeg igen maa gaa, husker jeg dog alt,
 Selv om jeg var Livet selv.
 Alt, hvad I kan faa, før jeg drager bort
 er et lille, kort Farvel.

To — Du og Jeg —
 To — Du og jeg. To — hver for sig.
 To — der mødes midt i Verdens Trummerum, Diddelidum.
 Du — ser paa mig. Jeg — ser paa dig.
 Vi — maa pludselig standse op paa vores Vej.
 Diddelidumdej.
 Alle maa mødes som vi. Nogen gaar hastigt forbi.
 Vi to vil ikke gaa fri. Vi staar jo kun her og ser,
 at alt, der er To — du og jeg.
 To — hver for sig.
 To — der mødes midt i Verdens Trummerum,
 Diddelidum.

Der er dejligt i Provinsen —
 Der er dejligt i Provinsen,
 der er dejligt i Provinsen.
 En Kunstner farer fra By til By med Fryd.
 Vi skal ned at Folk fornøje
 til forhøjet Salg i Køge.
 En Kunstner anser ej Guldets hule Lyd.
 Der er Sjov, det sa' De ikke nu forleden i Skelskør,
 da der kom en enkelt Rolling,
 En Kunstner er trods alt hele Landets Pryd.

at have været paa Rundrejse hos alle Københavns Teaterdirektører.

Blandt de kvindelige Elever i øverste Klasse er der en ung Pige, EVA CHRISTOFFERSEN, hvis blaa Øjne har gjort et dybt Indtryk paa den unge Sanglærer, uden at han dog har røbet sine Følelser for nogen. Der hviler forøvrigt et mystisk Skær over Evas Herkomst. To Klassekammerater af hende er kommet under Vejr med, at Eva er et »uægte« Barn, og med Skolebørns Ubarmhertighed rykker de ud med deres Viden til den unge Pige selv.

Sylvia kommer til at overvære denne Scene og giver de to hjerteløse unge Piger en alvorlig Overhaling. Den ene af disse er en Datter af Oberst Barsø, som er Bestyrer for et Fond, som hvert Aar yder Skolen en pekuniær Støtte. Hun beklager sig til sin Far over Frk. Grøn, og samtidig fortæller Oberstens Søn, som gaar i en lavere Klasse, at han samme Dag har faaet en Lussing af Frøken Grøn — uden at tilføje, at den var velfortjent — fordi han havde begaaet en ondartet Drengestreg. Obersten bliver uhyre opbragt over sine Børns Klager og benytter sin Indflydelse paa Skolen

til at forlange, at Frøken Grøn skal udæskes en Forklaring for et ekstraordinært Lærermøde.

Herman Sander er kommet til Byen, han skal spille »Der var engang« paa Teatret, og her søger Eva ham for at prøve paa at faa et Engagement, og den kvindekære Sander, der finder Behag i den friske, unge Pige, er ikke længe om at love Eva Optagelse blandt Tournéens Medlemmer.

Opfyldt af Glæde over Sanders Løfter gaar Eva efter Teatertid op til Sylvia — den eneste

i hele Byen, som hun har Fortrolighed til men da hun træffer Henrik oppe hos Sylvia, løber hun sin Vej, optændt af Skinsyge, der forøvrigt er ganske uberettiget. Sylvia og Henrik har mødt hinanden henne i Teatret — Sylvia har selvfølgelig været der for at se sin Helt — og efter Forestillingen har hun inviteret ham hjem til en Kop The. Han har benyttet Lejligheden til at fortælle hende om sin Operette og har spillet nogle af Melodierne af »De blaa Dreng« for hende.

Den næste Aften finder det ekstra Lærermøde Sted, og Bølgerne gaar her saa højt, at Sylvia beslutter at forlade Byen. Men forinden gaar hun op til Oberst Barsø, der jo er Skyld i, at hun skal fordrives. Han genkender til sin Forbavselse i Sylvia den unge Pige, han en Gang var ved at forlove sig med, men som han svigtede for at knytte Forbindelse med en Varietesangerinde. Frugten af denne Forbindelse er Eva, og Sylvia kan meddele Obersten, at Eva er flygtet fra Skolen. Ingen ved, hvor hun er henne, og Sylvia foreholder Obersten at det er hans Pligt at gøre Skridt til at finde den unge Pige igen og derved

overfor sit naturlige Barn at indfri nogle af de Forpligtelser, han har paataget sig ved at sætte hende i Verden.

Sylvia drager fra Byen bitter og skuffet, men Skæbnen vil, at Sylvia og Oberst Barsø, Henrik og den lille Eva alle mødes igen. Det er for at bryde alle Broer bag sig, at Sylvia forlader Byen. Men Livet fører igen de forskellige Livsskæbner sammen i den By, som Sylvia troede, hun for evigt havde sagt Farvel.

ENERET:
A/s KINOGRAFEN

L I V A W E E L

Johannes Meyer • Nina Kalckar
Siegfred Johansen • Schiøler Linck
Mathilde Nielsen • Svend Bille
Ib Schønberg • Helga Frier
Knud Heglund

Eneret A/s Kinografen

Naar Liva Weel foretager Knæbøjning paa Tælling, naar hun snakker med sin Kanarifugl eller naar hun optræder i Generalsuniform, med Knebelsbart, og skiftevis kysser Obersten bag Tæppet og synger „Kammerat, vær en Mand“ foran Tæppet, jubler Huset.

PRESSEN SKREV:

Politiken:

Ny Succes for Liva i „De blaa Drenge“.

Det er lykkedes at gøre Handlingen underholdende ved Hjælp af mange morsomme Situationer, talrige kvikke Repliker, en Overflod af Sarauwske Brandere, en Række dygtige Farceskuespillere med den uimodstaaelige Liva som Tropsfører, en fornøjelig Iscenesættelse, hvor Schnéevoigt prisværdigt har sørget for, at ingen Scener blev trukket i Langdrag, og endelig Kai Normann Andersen overordentlig iørefaldende Musik.

B. T.:

Stor Publikums-Begejstring ved Premieren paa „De blaa Drenge“.

Var Liva morsom i „Odds 777“, saa var hun overdaadig, usandsynlig grinagtig i „De blaa Drenge“. Da hun inspicerer Fronten som General, vælter Teatret af Latter. Ind i det hele har hun Viser til glimrende Melodier af Kai Normann Andersen og synger dem med alt besejrende Charme og Virtuositet.

Dagens Nyheder:

I Aftes vandt Liva en ny Sejr for de danske Films.

Den blev en Succes af Rang. Da Tæppet faldt, blev man staaende, man klappede, man trampede. Det blev i Sandhed en fuldkommen demonstrativ Tilkendegivelse af en hel Bys Sympati og Begejstring. I mange kommende Aftener vil Liva synge sine Sange til fyldte Huses Begejstring, Otto Lingtons Orkester vil gøre Kai Normann Andersen Melodier til Byens og hele Landets.

DE BLAA DRENGE

Manuskriptet af Fleming Lyngé og Paul Sarauw
Musiken af Kai Normann Andersen
Instruktør George Schnéevoigt
Optaget af A/S Nordisk Tone-Film

Hør Succes-Melodierne:

Kammerat — vær en Mand,
Aah, hvor jeg - ih, hvor jeg - uh, hvor jeg vil,
To — Du og jeg og
Farvel.

